

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 22. december 2015

Sag 124/2015

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Eigil Lego Andersen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Helsingør den 19. januar 2012 og af Østre Landsrets 21. afdeling den 28. oktober 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Marianne Højgaard Pedersen, Thomas Rørørdam, Vibeke Rønne og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse i forhold I og i øvrigt strafbortfald eller strafnedsættelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Det fremgår af de franske myndigheders besvarelse af en retsanmodning om nærmere oplysninger vedrørende udstedelsen af det franske kørekort den 4. oktober 2004, at myndighederne anser kørekortet for gyldigt, og at de i øvrigt ikke har mulighed for at give nærmere oplysninger herom, da arkiverne fra 2004 er nedlagt.

I en udtalelse af 6. november 2015, som Trafik- og Byggestyrelsen har afgivet til brug for Højesterets behandling af sagen, hedder det bl.a.:

”I overensstemmelse med hvad der fremgår af de af Rigspolitiet tidligere udsendte retningslinjer (kørekortmanualen), mener Trafik- og Byggestyrelsen, at hvis en person, der har erhvervet kørekort i Danmark, og som i Danmark efterfølgende er frakendt førerretten ubetinget, efter at have haft bopæl i et andet land flytter tilbage til Danmark og etablerer sædvanlig bopæl, skal den pågældende bestå en kontrollerende køreprøve og evt. gennemføre kursus i alkohol, narko og trafik (tidligere A/T-kursus) for at bevare sin førerret.

Begrundelsen er, at kravet om aflæggelse af en kontrollerende køreprøve og kravet om gennemførelse af kursus i alkohol, narko og trafik er en administrativ følge af en overtrædelse af færdselsloven, som følger direkte af færdselsloven, og at dette ikke har været genstand for prøvelse i forbindelse med udstedelsen af EU-kørekortet. Der skal i den forbindelse henvises til færdselslovens § 60 a.”

Retsgrundlaget

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (3. kørekortdirektiv) er en omarbejdning af Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (2. kørekortdirektiv). En lang række af bestemmelserne i 3. kørekortdirektiv svarer således til dem, der allerede var gældende efter 2. kørekortdirektiv. 3. kørekortdirektiv indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”Artikel 2

Gensidig anerkendelse

1. De kørekort, som medlemsstaterne udsteder, anerkendes gensidigt.

...

Artikel 7

Udstedelse, gyldighedsperiode og fornyelse

1. Udstedelse af kørekort er betinget af:

a) at ansøgeren består en prøve i færdigheder og adfærd samt ...

...

e) at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, ...

...

5. a) Ingen person må være indehaver af mere end ét kørekort.

b) En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort, hvis den konstaterer, at ansøgeren har et kørekort i forvejen.

...

Artikel 11

Forskellige bestemmelser om ombytning, inddragelse, erstatning og anerkendelse af kørekort

...

2. Med forbehold af overholdelsen af territorialprincippet i straffelove og -bestemmelser kan bopælsmedlemsstaten på indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, anvende sine nationale bestemmelser vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten og om nødvendigt med henblik herpå ombytte dette kørekort.

...

4. En medlemsstat skal nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat.

En medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område.

En medlemsstat kan også nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er annulleret i en anden medlemsstat.

...

Artikel 18

Ikrafttræden

...

Artikel 2, stk. 1, artikel 5, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 9, artikel 11, stk. 1, 3, 4, 5 og 6, artikel 12 samt bilag I, II og III anvendes fra den 19. januar 2009."

En bestemmelse svarende til artikel 11, stk. 4, i 3. kørekortdirektiv fandtes i artikel 8, stk. 4, i 2. kørekortdirektiv. Dog var medlemsstaternes adgang til at nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, som er udstedt i et andet medlemsland i frakendelsesperioden efter en ubetinget frakendelse, ikke obligatorisk.

Spørgsmålet om muligheden for at betinge generhvervelse af førerret efter en ubetinget frakendelse af gennemførelse af særlige kurser mv. er bl.a. belyst i EU-Domstolens dom af 26. april 2012 (C-419/10). I dommens præmisser nr. 84 og nr. 89 hedder det:

"84. I denne sammenhæng skal ligeledes bemærkes, at Domstolen for så vidt angår direktiv 91/439 har fastslået, at en værtsmedlemsstat, som stiller strengere nationale betingelser for tildeling af førerret, herunder når en tidligere førerret er blevet inddraget, ikke kan nægte at anerkende et kørekort, som efterfølgende er blevet udstedt af en anden medlemsstat, udelukkende med den begrundelse, at indehaveren af dette nye kørekort har erhvervet det i henhold til en national lovgivning, der ikke stiller de samme krav som værtsmedlemsstaten (jf. dommen i sagen Wiedemann og Funk, præmis 54). Denne fortolkning finder også anvendelse for så vidt angår direktiv 2006/126, der ligesom direktiv 91/439 indeholder en minimumsharmonisering af nationale bestemmelser

vedrørende kravene for tildeling af førerret (jf. i denne retning Akyüz-dommen, præmis 53), og hvis hjørnstenen som anført i denne doms præmis 78 fortsat er princippet om gensidig anerkendelse af kørekort, der er udstedt af medlemsstaterne.

89. I det foreliggende tilfælde følger det af ovenstående betragtninger, at eftersom det kørekort, som de tjekkiske myndigheder udstedte til Wolfgang Hofmann den 19. januar 2009 er udstedt, således som det fremgår af denne doms præmis 19 og 20, efter udløbet af den periode med forbud mod generhvervelse af førerret, der var forbundet med den mod ham i Tyskland foretagne foranstaltning om inddragelse af kørekort, er de tyske myndigheder ikke berettigede til at nægte at anerkende gyldigheden af det således udstedte kørekort.”

I den dagældende færdselslov (lovbekendtgørelse nr. 1320/2010) hedder det bl.a.:

”Kørekort til motorkøretøj

§ 56. Motorkøretøj må kun føres af en person, der har erhvervet kørekort...

...

Inddragelse og generhvervelse af førerretten

§ 60...

Stk. 2. Har førerretten været frataget ubetinget, kan retten efter fratagelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en kontrollerende køreprøve består. Har førerretten været frataget ubetinget som følge af spirituskørsel, kan retten kun generhverves, såfremt ansøgeren forinden har gennemført kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve. Køreprøven kan aflægges før fratagelsestidens udløb. Den praktiske prøve kan dog tidligst aflægges 1 måned før fratagelsestidens udløb. Har domfældte bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til tiltalen, skal kontrollerende prøve ikke aflægges, såfremt prøven er bestået inden for det sidste år før fratagelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af kørekort. Beståelse af en køreprøve fritager ikke for gennemførelse af A/T-kursus.

...

Udenlandske førere

§ 61...

...

Stk. 3. Kørekort, der er udstedt i ... en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, er efter justitsministerens nærmere bestemmelse gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.”

En bestemmelse om gyldigheden af kørekort, der er udstedt i en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, blev indsat i færdselslovens § 61, stk. 3, ved lov nr. 98 af 9. februar 1994. Det fremgår af de officielle noter til loven, at den indeholder bestemmelser, der gennemfører 2. kørekortdirektiv.

Ved lov nr. 1551 af 21. december 2010 om ændring af færdselsloven blev der foretaget visse ændringer, som ikke berører de her omhandlede bestemmelser. Formålet var implementering af dele af 3. kørekortdirektiv, hvilket også fremgår af en officiel note til denne lov. I bemærkningerne til lovforslaget hedder det bl.a. (Lovforslag nr. L 5 af 6. oktober 2010):

”Visse af direktivets bestemmelser har skullet anvendes allerede fra den 19. januar 2009, jf. herved artikel 18, stk. 1. De nødvendige ændringer i den forbindelse er gennemført ved bekendtgørelse nr. 304 af 2. april 2009 om kørekort.”

Af officielle noter til kørekortbekendtgørelsen fra 2009 (bekendtgørelse nr. 304 af 2. april 2009), som var gældende i 2011, hvor Ts kørsel fandt sted, fremgår det, at denne bekendtgørelse indeholder bestemmelser, der gennemfører 2. kørekortdirektiv og dele af 3. kørekortdirektiv.

Kørekortbekendtgørelsen fra 2009 indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

”Kapitel 1. Erhvervelse af kørekort

§ 1. Ingen person må være indehaver af mere end ét kørekort udstedt i et EU- eller EØS-land.

§ 2...

Stk. 2. Kørekort kan kun udstedes til personer, der har sædvanlig bopæl i Danmark, jf. § 6...

Stk. 3. Der kan ikke udstedes kørekort til personer, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i et andet EU eller EØS-land...

...

Kapitel 12. Færøske, grønlandske og udenlandske kørekort

§ 87. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse finder tilsvarende anvendelse på indehavere af færøske, grønlandske og udenlandske kørekort, i det omfang kørekortet berettiger en kørekortindehaver med sædvanlig bopæl i Danmark til at føre køretøjer her.

Stk. 2. Førerret i henhold til færøske, grønlandske og udenlandske kørekort kan inddrages efter de bestemmelser, der gælder for danske kørekort.

...

Bestemmelser for kørekortindehavere med sædvanlig bopæl i Danmark

§ 91. Personer, der har sædvanlig bopæl i Danmark, skal være i besiddelse af et dansk kørekort for at føre motordrevet køretøj her.

Stk. 2. Motordrevet køretøj kan dog føres i Danmark på baggrund af et færøsk, grønlandsk eller udenlandsk kørekort efter det tidspunkt, hvor sædvanlig bopæl er etableret, i det omfang det følger af bestemmelserne i §§ 92-94.

...

§ 93. Et kørekort udstedt i et andet EU- eller EØS-land giver indehaveren ret til at føre samme køretøjer i Danmark, som det berettiger til at føre i udstedelseslandet i den i kørekortet angivne gyldighedsperiode, medmindre denne er længere end til indehaverens fyldte 70. år.

...

§ 94. Motordrevet køretøj kan efter det tidspunkt, hvor sædvanlig bopæl i Danmark er etableret, kun føres på grundlag af et færøsk, grønlandsk eller udenlandsk kørekort, hvis kørekortet er gyldigt, og indehaveren opfylder de aldersbetingelser, der gælder for udstedelse af et tilsvarende dansk kørekort, jf. bestemmelserne herom i kapitel 1.”

Anbringender

T har anført, at Danmark som udgangspunkt er forpligtet til at anerkende et kørekort, som er udstedt i et andet EU-land, f.eks. Frankrig, jf. 3. kørekortdirektiv artikel 2, stk. 1. Ifølge direktivets artikel 7, stk. 5, litra a, må ingen person være indehaver af mere end ét kørekort, og de danske myndigheder kan derfor heller ikke forlange, at han erhverver et dansk kørekort, når han har et gyldigt fransk kørekort.

De danske myndigheder har efter EU-Domstolens faste praksis ikke mulighed for at anfægte gyldigheden af Ts franske kørekort med den begrundelse, at han ikke havde bopæl i Frankrig, men i Danmark, da kørekortet blev udstedt den 4. oktober 2004. De danske myndigheder har efter EU-Domstolens praksis heller ikke mulighed for at anfægte kørekortets gyldighed i Danmark med den begrundelse, at T ikke havde gennemført et særligt A/T-kursus.

Det følger af direktivets artikel 11, stk. 4, og EU-Domstolens praksis, at der skal gøres forskel på den situation, hvor et kørekort er udstedt i et andet EU-land efter udløbet af frakendelsestiden i henhold til en dansk dom, og den situation, hvor det er udstedt i frakendelsestiden. Hvis kørekortet er udstedt i et andet EU-land, f.eks. Frankrig, efter frakendelsestidens udløb, er de danske myndigheder under alle omstændigheder forpligtet til at anerkende dets gyldighed. Omvendt skal de danske myndigheder nægte at anerkende gyldigheden af et fransk kørekort, hvis det er udstedt i frakendelsestiden. Det gælder ikke alene i tilfælde af kørsel i frakendelsestiden, men også ved kørsel på grundlag af det franske kørekort efter frakendelsestidens udløb. Det forudsætter dog, at direktivet på dette punkt er implementeret i dansk ret, og det er det ikke.

Hverken færdselsloven eller kørekortbekendtgørelsen sonderer mellem de tilfælde, hvor kørekortet er udstedt i et andet EU-land i frakendelsestiden, og de tilfælde, hvor det er udstedt i et andet EU-land efter frakendelsestidens udløb. Efter færdselslovens § 61, stk. 3, er kørekort, der er udstedt i et andet EU-land, gyldige her i landet efter de regler, der fremgår af kørekortbekendtgørelsen. I 2011 var reglerne i bekendtgørelse nr. 304/2009 gældende. Efter § 93 og § 94 i denne bekendtgørelse giver et gyldigt kørekort, som er udstedt i et andet EU-land, indehaveren ret til at føre samme type køretøj i Danmark, som det er udstedt til i det pågældende EU-land – også efter at indehaveren har fået bopæl her i landet. Efter bekendtgørelsens regler gøres der således ikke forskel på kørekort fra andre EU-lande afhængigt af, om de er udstedt før eller efter udløbet af frakendelsestiden i henhold til en dansk dom. De skal anerkendes i Danmark under alle omstændigheder.

Bestemmelserne i den dagældende færdselslovs § 60, stk. 2, og den dagældende kørekortbekendtgørelses § 86 om generhvervelse efter ubetinget frakendelse af førerretten angår alene generhvervelse af et dansk kørekort.

Når kørsel i Danmark efter udløbet af frakendelsestiden finder sted på grundlag af et kørekort, som er udstedt af et andet EU-land, giver kørekortbekendtgørelsen ikke hjemmel til en forskellig behandling af de tilfælde, hvor den pågældende har fået bopæl i Danmark, og de tilfælde, hvor bopæl i udlandet er opretholdt. Den administrative praksis, som fremgår af Trafik- og Byggestyrelsens udtalelse af 6. november 2015, er således ikke alene i strid med kørekortdirektivet, men også uden hjemmel i kørekortbekendtgørelsen.

Hvis Højesteret finder T skyldig i kørsel uden kørekort, bør straffen bortfalde eller nedsættes som følge af en undskyldelig retsvildfarelse, jf. straffelovens § 82, nr. 4, jf. § 83, og som følge af den langvarige sagsbehandlingstid for landsretten, der ikke beror på hans forhold, jf. straffelovens § 82, nr. 13, jf. § 83.

Anklagemyndigheden har anført, at dansk førerret kun kan generhverves efter en ubetinget frakendelse for spirituskørsel, hvis den pågældende har bestået en kontrollerende køreprøve og gennemført et kursus i alkohol og trafik, jf. den dagældende færdselslovs § 60, stk. 2, jf. § 86 i den dagældende kørekortbekendtgørelse. Denne betingelse for generhvervelse af førerretten gælder også i et tilfælde som det foreliggende, hvor den pågældende efter frakendelse

af førerretten i Danmark har erhvervet førerret i et andet EU-medlemsland i frakendelsestiden og herefter har fået sædvanlig bopæl i Danmark.

T havde bopæl i Danmark, og frakendelsestiden var udløbet på kørselstidspunktet i 2011, men han havde ikke bestået en kontrollerende køreprøve og gennemført et A/T-kursus og havde derfor heller ikke førerret i Danmark på dette tidspunkt, jf. herved også den administrative praksis, som er beskrevet i Trafik- og Byggestyrelsens udtalelse af 6. november 2015.

Han havde erhvervet et fransk kørekort i frakendelsestiden. Efter artikel 11, stk. 4, i 3. kørekortdirektiv skal Danmark imidlertid ikke anerkende dette som gyldigt grundlag for førerret i Danmark, men er tværtimod forpligtet til ikke at anerkende gyldigheden af det.

Bestemmelserne i kørekortbekendtgørelsens § 87 og § 94 skal i videst mulig omfang fortolkes i overensstemmelse med Danmarks EU-retlige forpligtelse til ikke at anerkende Ts kørekort som gyldigt grundlag for førerret i Danmark under de foreliggende omstændigheder. Efter bekendtgørelsens § 94 er det en betingelse for anerkendelse af førerret i Danmark i henhold til et kørekort, der er udstedt i et andet EU-land, at kørekortet er gyldigt. Gyldighedsbetingelsen er ikke opfyldt, når det er udstedt i frakendelsestiden.

Der er ikke grundlag for hverken strafnedsættelse eller strafbortfald som følge af undskyldelig retsvildfarelse i den foreliggende situation, hvor T kørte på grundlag af et fransk kørekort, som han erhvervede blot to måneder efter frakendelsen. Ved landsrettens dom er der allerede sket strafnedsættelse på grund af lang sagsbehandlingstid, jf. straffelovens § 82, nr. 13, og der er ikke grundlag for yderligere strafnedsættelse eller strafbortfald med denne begrundelse.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens hovedspørgsmål er, om T ved sin kørsel den 3. oktober 2011 er skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, om kørsel uden at have erhvervet kørekort.

T blev ved Retten i Lyngbys dom af 5. august 2004 for spirituskørsel frakendt førerretten ubetinget i 5 år med virkning fra den 22. juni 2004 og har ikke efterfølgende generhvervet dansk førerret efter de herom gældende regler i færdselsloven og kørekortbekendtgørelsen. Den 4. oktober 2004 fik T udstedt et fransk kørekort, og de franske myndigheder anser dette

kørekort for gyldigt. Da frakendelsestiden var udløbet i 2011, er det Ts opfattelse, at han på dette tidspunkt var berettiget til kørsel i Danmark på grundlag af det franske kørekort.

Betydningen af manglende kontrollerende køreprøve og A/T-kursus

Da T ikke havde bestået en kontrollerende køreprøve og gennemført et A/T-kursus efter reglerne i den dagældende færdselslovs § 60, stk. 2, er det spørgsmålet, om dette udelukker førerretten i Danmark på grundlag af det franske kørekort efter udløbet af frakendelsestiden. Det fremgår af en række domme afsagt af EU-Domstolen, herunder dom af 26. april 2012 (C-419/10), at princippet om gensidig anerkendelse af kørekort indebærer, at en medlemsstat ikke har adgang til at nægte anerkendelse af et kørekort, som er udstedt af en anden medlemsstat, alene med henvisning til, at dette kørekort er udstedt efter frakendelse af førerretten på grund af spirituskørsel eller narkokørsel i den første stat, og at de strengere regler for generhvervelse af førerretten i denne stat ikke er fulgt. Det gælder uden hensyn til, om den pågældende efter udstedelsen af kørekortet i den anden stat eventuelt (på ny) har fået bopæl i den første stat.

Højesteret finder, at direktivet indebærer, at Danmark er afskåret fra som almindelig regel at gøre generhvervelse af førerretten i Danmark efter frakendelse på grund af spirituskørsel betinget af en kontrollerende køreprøve og gennemførelse af kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus). Dette ville have den virkning, at også et kørekort udstedt i et andet EU-land efter frakendelsestidens udløb ikke anerkendes.

Betydningen af at det franske kørekort er udstedt i frakendelsestiden

Det følger af princippet om gensidig anerkendelse af kørekort, jf. artikel 2, stk. 1, i 3. kørekortdirektiv, at Danmark skal anerkende gyldigheden af et kørekort som grundlag for førerretten i Danmark, hvis kørekortet er udstedt i et andet EU-land efter udløbet af frakendelsestiden. Hvis kørekortet derimod er udstedt før udløbet af frakendelsestiden, er Danmark efter direktivets artikel 11, stk. 4, forpligtet til ikke at anerkende gyldigheden af kørekortet – heller ikke efter frakendelsestidens udløb. Ts franske kørekort blev udstedt i frakendelsestiden efter Retten i Lyngbys dom af 5. august 2004. Danmark er derfor forpligtet til at nægte at anerkende gyldigheden af kørekortet.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 1551 af 21. december 2010 om ændring af færdselsloven og de officielle noter til den dagældende kørekortbekendtgørelse, at lovgiver har lagt til grund, at de dele af 3. kørekortdirektiv, som trådte i kraft den 19. januar 2009, herunder artikel 11, stk. 4, er implementeret i dansk ret ved den dagældende kørekortbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 304 af 2. april 2009).

Danmarks forpligtelse til at anerkende gyldigheden af kørekort udstedt i et andet EU-land fremgår af § 93 i den dagældende kørekortbekendtgørelse. Pligten til at nægte at anerkende gyldigheden af kørekort, som er udstedt i et andet EU-land inden frakendelsestidens udløb, fremgår derimod hverken af § 87, § 93, § 94 eller af andre bestemmelser i kørekortbekendtgørelsen. Med den bemærkning, at princippet om EU-konform fortolkning i straffesager må gælde med respekt af legalitetsprincippet, finder Højesteret herefter, at direktivets artikel 11, stk. 4, ikke er implementeret i dansk ret på en sådan måde, at der er hjemmel til at straffe T for at have kørt uden kørekort, jf. færdselslovens § 56, stk. 1. Højesteret frifinder derfor T i forhold 1.

Forhold 2

I overensstemmelse med Ts erkendelse idømmes han en bøde på 500 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 42, stk. 1, nr. 1.

Thi kendes for ret:

T skal betale en bøde på 500 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 4 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for byret, landsret og Højesteret.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 28. oktober 2014 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne Taber Rasmussen, Bloch Andersen og Joachim Kromann).

21. afd. nr. S-547-12:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født februar 1944

(advokat Eigil Lego Andersen, besk.)

Helsingør Rets dom af 19. januar 2012 (1-3499/2011) er anket af T med på-
stand i forhold 1 om frifindelse, subsidiært strafbortfald.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 vedstået forklaringen for byretten med den bemærkning, at frakendelsesperioden rettelig udløb den 21. juni 2009. Han har supplerende forklaret blandt andet, at han har en helårsbolig i Frankrig. Han er i Frankrig 8-10 dage hver måned, men han er ikke flyttet. Hans faste bopæl er i Danmark. Han er domicileret i Danmark. Han har uden problemer kørt i Frankrig på det franske kørekort. Han regnede med, at han måtte køre i Danmark med det franske kørekort, når frakendelsestiden var udløbet. Han regnede med, at AT-kurset var en betingelse for generhvervelse af et dansk kørekort, og det havde han ikke brug for, idet han jo havde sit franske kørekort.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte blev ved Lyngby Rets dom af 5. august 2004 frakendt førerretten ubetinget i 5 år, der udløb den 21. juni 2009.

Det lægges efter bevisførelsen for landsretten til grund, at tiltalte den 23. september 2004 bestod en køreprøve til bil (kategori B) i Frankrig, hvorpå de franske myndigheder den 4. oktober 2004 udstedte et kørekort til tiltalte. De franske myndigheder har i den anledning oplyst, at der ikke kan oplyses nærmere om omstændighederne ved udstedelsen i 2004 af tiltaltes kørekort, idet alle relevante dokumenter er destrueret.

Efter tiltaltes egen forklaring har han et hus i Frankrig, hvor han opholder sig 8-10 dage om måneden, men han har altid haft fast bopæl i Danmark, herunder også på tidspunktet for kørekortets udstedelse i Frankrig i efteråret 2004.

Efter artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/439/EØF om kørekort (II. kørekortdirektiv), der gjaldt på tidspunktet for tiltaltes erhvervelse af førerret i Frankrig i efteråret 2004, anerkendes gensidigt de kørekort, som medlemsstaterne udsteder. Bestemmelsen er videreført i det gældende direktiv på området, jf. artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EØF om kørekort (III. kørekortdirektiv).

Af artikel 8, stk. 4, 1. led, i II. kørekortdirektiv, fremgår, at en medlemsstat for en person, der på dens område er omfattet af en af de i artikel 8, stk. 2, nævnte foranstaltninger (begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten), *kan* nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til denne person. Efter artikel 11, stk. 4, 1. og 2. led, i III. kørekortdirektiv, *skal* en medlemsstat nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget i en anden medlemsstat, ligesom en medlemsstat *skal* nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område.

EU-Domstolen har ved dom afsagt den 29. april 2004 (C-476/01, Kapper) taget stilling til rækkevidden af den forpligtelse, der efter II. kørekortdirektiv påhviler en medlemsstat i forhold til at anerkende et kørekort udstedt i en anden medlemsstat til en person, der i

førstnævnte medlemsstat er frataget førerretten og ikke efterfølgende i denne medlemsstat har generhvervet førerretten.

I dommens præmis 47 og 49 udtalte EU-Domstolen – med henvisning til Domstolens dom af 10. juli 2003 (C-246/00, Kommissionen mod Nederlandene) – at det (alene) tilkommer myndighederne i den medlemsstat, der udsteder kørekortet, at kontrollere, at ansøgeren har sædvanlig bopæl i udstedelsesstaten, og at selve det at være i besiddelse af et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, må anses som bevis for, at indehaveren opfyldte betingelserne for dets udstedelse i henhold til II. kørekortdirektiv.

I dommens præmis 76 udtalte EU-Domstolen endvidere, at artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 4, i II. kørekortdirektiv må fortolkes således, at en medlemsstat, der har inddraget eller annulleret en persons kørekort og i den forbindelse har fastsat et midlertidigt forbud mod, at den pågældende kan få udstedt et nyt kørekort, ikke kan nægte at anerkende et kørekort udstedt af en anden medlemsstat, når dette kørekort er udstedt efter udløb af den periode, hvor personen i den første medlemsstat havde et midlertidigt forbud mod at få udstedt kørekort.

Af sidstnævnte præmis følger efter landsrettens opfattelse modsætningsvis, at en medlemsstat, der har inddraget eller annulleret en persons kørekort og i den forbindelse har fastsat et midlertidigt forbud mod, at den pågældende kan få udstedt et nyt kørekort, kan nægte at anerkende et kørekort udstedt af en anden medlemsstat, når dette kørekort er udstedt på et tidspunkt, hvor personen i den første medlemsstat havde et midlertidigt forbud mod at få udstedt kørekort.

Da tiltalte erhvervede kørekort i Frankrig i efteråret 2004, hvor tiltalte efter sin egen forklaring i øvrigt ikke havde sædvanlig bopæl i Frankrig, var han ca. 6 uger tidligere frataget førerretten ubetinget i Danmark, og han var på nævnte tidspunkt dermed afskåret fra at generhverve førerretten her i landet. Således ville tiltalte først den 21. maj 2009 kunne have gennemført den praktiske del af den kontrollerende køreprøve, som – udover gennemførelsen af et kursus i alkohol, narko og trafik (tidligere kursus i alkohol og trafik) – efter færdselslovens § 60, stk. 2, er en betingelse for at generhverve førerretten her i landet, når denne har været frataget ubetinget som følge af spirituskørsel.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at det af tiltalte i frakendelsesperioden i Frankrig erhvervede kørekort ikke kan anerkendes her i landet.

Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, i overensstemmelse med den i forhold 1 rejste tiltale.

Tiltalte begik de to forhold, straffesagen vedrører, den 3. oktober 2011. Anklageskriftet blev modtaget i byretten den 10. november 2011, hvorefter byretten afsagde dom den 19. januar 2012. Tiltalte ankede i forbindelse med domsafsigelsen dommen. Ankemeddelelsen med anklageskrift blev modtaget af landsretten den 22. februar 2012, og landsrettens dom i sagen afsiges den 28. oktober 2014.

Selv om der ikke herved findes at være sket en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, har sagsbehandlingstiden – henset til sagens karakter – dog været så lang, uden at dette skyldes tiltaltes forhold, at tiltalte bør kompenseres herfor i medfør af straffelovens § 82, nr. 13.

Kompensationen ydes på den måde, at den forskyldte bøde på 5.500 kr. nedsættes til det halve. Bøden fastsættes herefter til 2.750 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage. Herudover skal sagsomkostningerne for landsretten betales af statskassen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom mod T stadfæstes med den ændring, at bøden nedsættes til 2.750 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Linda Svarre-Andersen
Overassistent

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 19. januar 2012

Rettens nr. 1-3499/2011
Politiets nr. 0900-81409-00886-11

Anklagemyndigheden
mod

T
Født februar 1944

Anklageskrift er modtaget den 10. november 2011.

T er tiltalt for

1.
overtrædelse af færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, ved den 3. oktober 2011 ca. kl. 12.40 at have ført personbil
uden at have erhvervet kørekort.

2.
overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 42, stk. 1, nr. 1, ved den 3. oktober 2011 ca. kl. 12.40 at have ført personbil
med mindst 57 km/t, selv om hastigheden i tættere bebygget område ikke må overstige 50 km/t.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og erkendt sig skyldig i forhold 2..

Sagens oplysninger

T har vedrørende forhold 1 forklaret,, at det er korrekt, at han blev frakendt førerretten i Danmark den 5. august 2004 i 5 år indtil den 21. juli 2009. Han har bolig i Frankrig, og henvendte sig efterfølgende til en fransk advokat, der sagde, at der intet var til hinder for, at han kunne få et fransk kørekort. Han var herefter til køreprøve i Frankrig og bestod den 23. september 2004. Han er af den opfattelse, at han efter udløb af frakendelsesperioden kan køre i Danmark med sit franske kørekort. Vedrørende

forhold 2 har han forklaret, at han kørte ned ad en bakke, hvor hastigheden blev sat ned til 50 km/t. Han nåede ikke at bremse helt ned, før han blev målt..

Tiltalte er tidligere straffet ved dom af 5. august 2004 med førerretsfrakendelse i 5 år indtil den 21. juli 2009 for overtrædelse af færdselslovens § 53.

Anklagemyndigheden har vedrørende forhold 1 gjort gældende, at når tiltalte har været frakendt førerretten ubetinget som følge af spiritus kørsel, da kan retten kun generhverves, såfremt tiltalte gennemfører et kursus i alkohol og trafik, jf. færdselslovens § 60, stk. 2.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 gjort gældende, at det følger af pkt .6 i direktiv 2006/126/EF om kørekort, at kørekort anerkendes gensidigt af medlemslandene. I kørekortsbekendtgørelsens § 93, stk. 1, er da også anført: " Et kørekort udstedt i et andet EU- eller EØS-land giver indehaveren ret til at føre samme køretøjer i Danmark, som det berettiger til at føre i udstedelseslandet i den i kørekortet angivne gyldighedsperiode, medmindre denne er længere end til indehaverens fyldte 70. år. " For så vidt angår anerkendelse efter en ubetinget frakendelse af førerretten, er der ikke gjort særlige undtagelser. Tiltalte har derfor efter udløb af frakendelsestiden ret til at føre køretøj i Danmark. Tiltalte har videre anført, at der i dommen af 5. august 2004 intet er anført om betingelserne for at generhverve førerretten.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Det lægges til grund, som forklaret af tiltalte, at han efter at være blevet frakendt førerretten i Danmark, erhvervede kørekort i Frankrig, og at tiltalte ikke har gennemført et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus). Da det jf. færdselslovens § 60, stk. 2 er en betingelse for generhvervelse af førerretten i Danmark, at man i de tilfælde, hvor førerretten er frakendt som følge af spirituskørsel, gennemfører et A/T- kursus, findes tiltalte derfor skyldig overensstemmelse med anklageskriftets forhold 1. Det forhold, at tiltalte har fransk kørekort er således ikke ensbetydende med, at han har generhvervet førerretten i Danmark.

I forhold 2 har tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Straffen fastsættes til en bøde på 5.500 kr., jf. færdselslovens § 117 d, stk. 2, jf. § 56 og § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 42, stk. 1, nr. 1.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

T skal betale en bøde på 5.500 kr.

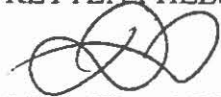
Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 8 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Birgitte Lund
dommerfuldmægtig

/dikj

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I HELSINGØR, den 26. januar 2012

Diana Kjærulff Jørgensen
Overassistent